

dr hab. Marek Klimek, prof. UP

Kraków, dn. 17.05.2022r.

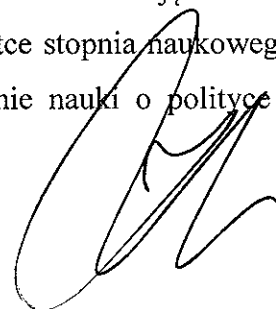
Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej
w Krakowie

Recenzja osiągnięć naukowo-badawczych, dorobku dydaktycznego, organizatorskiego, popularyzatorskiego, współpracy międzynarodowej oraz współpracy z otoczeniem, ze szczególnym uwzględnieniem rozprawy habilitacyjnej *Z uczelni na rynek pracy. Indywidualne decyzje, mechanizmy społeczne a polityki publiczne*, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2020, ss. 256, dr Magdaleny Jelonek, ubiegającej się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauk o polityce i administracji

Niniejszą recenzję przygotowano w związku ze skierowanym do mnie pismem Prorektora ds. Nauki Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie Pana Prof. dr hab. Pawła Luli z dnia 14.03.2022r. oraz dokumentacją dotyczącą postępowania habilitacyjnego Pani dr Magdaleny Jelonek. W piśmie zwrócono się o sporządzenie recenzji w związku z powołaniem mnie przez Radę Dyscyplin Nauki o Polityce i Administracji oraz Geografia Społeczno-Ekonomiczna i Geografia Przestrzenna Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym Pani dr Magdaleny Jelonek.

Ocena dorobku naukowego dr Magdaleny Jelonek została dokonana na podstawie kryteriów określonych w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dn. 20.07.2018r. prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022, poz. 574) oraz w § 1 ust. 1 uchwały Senatu Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie nr 54/2009 z dnia 23.09.2019r. w sprawie zasad postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie.

Recenzja składa się z 4 części, w których przedstawiono sylwetkę Habilitantki, dokonano oceny głównego osiągnięcia naukowego, oceny pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych oraz oceny dorobku dydaktycznego, organizatorskiego, popularyzatorskiego oraz współpracy z otoczeniem i współpracy międzynarodowej Habilitantki. Recenzję kończy konkluzja zawierająca opinię recenzenta w sprawie nadania Habilitantce stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce i administracji.

Sylwetka Habilitantki

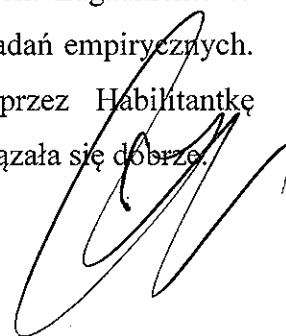
Pani dr Magdalena Jelonek ukończyła studia magisterskie z pedagogiki (specjalność społeczno-opiekuńcza) na Wydziale Pedagogicznym Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie w czerwcu 2003 r. na podstawie pracy magisterskiej pt. „Agresja w komunikacji wychowanków kuratorskich ośrodków pracy z młodzieżą” (promotor: prof. Marian Śnieżyński). Ponadto we wrześniu 2005 r. ukończyła studia magisterskie z socjologii (specjalizacja socjologia gospodarki i badania rynku) na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie na podstawie pracy magisterskiej „Modelowanie hierarchiczne w naukach społecznych. Zastosowanie praktyczne” (promotor: prof. Jarosław Górniak). W marcu 2010 r. uzyskała stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie socjologii na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego na podstawie rozprawy doktorskiej „Społeczna produktywność szkół wyższych. Nowa koncepcja produktywności nauczania” (promotor: prof. Jarosław Górniak).

Od października 2010 roku do chwili obecnej Pani dr Magdalena Jelonek zatrudniona jest w Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie (Katedra Socjologii, Instytut Politologii, Socjologii i Filozofii, Kolegium Gospodarki i Administracji Publicznej) na stanowisku adiunkta naukowo dydaktycznego. Ponadto od sierpnia 2016 roku do chwili obecnej zatrudniona jest w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie w Centrum Ewaluacji i Analiz Polityk Publicznych na stanowisku adiunkta naukowego.

Ocena głównego osiągnięcia naukowego

Pani Doktor Magdalena Jelonek jako swoje główne osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę wszczęcia postępowania habilitacyjnego wskazała monografię: „Z uczelni na rynek pracy. Indywidualne decyzje, mechanizmy społeczne a polityki publiczne”, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2020, objętość 256 stron, ISBN 978-83-66470-67-5. Recenzentem wydawniczym opracowania jest dr hab. Dominik Antonowicz, prof. UMK.

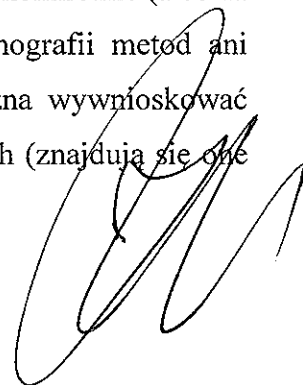
Przedmiotem badań podjętych przez Habilitantkę są relacje między systemem kształcenia na poziomie studiów wyższych a sytuacją absolwentów na rynku pracy. W szczególności Pani Doktor podjęła próbę zbadania oraz wyjaśnienia mechanizmów społecznych związanych z wkraczaniem na rynek pracy absolwentów szkół wyższych, z uwzględnieniem czynników zarówno indywidualnych, jak i systemowych. Zagadnienie to ukazała w kontekście kilku koncepcji teoretycznych, a także wyników badań empirycznych. Tak szeroko określony przedmiot badań wymagał zastosowania przez Habilitantkę interdyscyplinarnego warsztatu naukowego, z czego w mojej ocenie wywiązała się dobrze.

Podjęta przez Habilitantkę w recenzowanej monografii problematyka jest współcześnie bardzo ważna w kontekście dokonujących się przeobrażeń zarówno w systemie szkolnictwa wyższego, jak i na rynku pracy. Proces przejścia absolwentów szkół wyższych na rynek pracy jest szczególnie istotnym wyzwaniem nie tylko dla nich samych, ale również z punktu widzenia działań organów administracji publicznej. Stanowi przez to ważny obszar zainteresowań nauk o polityce publicznej. Niezwykle istotne w tym kontekście jest dostosowanie systemu kształcenia (zresztą nie tylko na uczelniach wyższych) do aktualnych potrzeb rynku pracy, co bezpośrednio wpływa na sytuację zawodową absolwentów. Istotnym walorem recenzowanej rozprawy habilitacyjnej jest podjęta przez Panią Doktor próba wyjaśnienia procesu przejścia absolwentów szkół wyższych na rynek pracy (i związanych z nim mechanizmów społecznych) ukazana w kontekście socjologicznych i ekonomicznych koncepcji teoretycznych oraz wyników badań empirycznych. Związek interwencji publicznych z koncepcjami teoretycznymi bardzo trafnie Habilitantka określa na s. 165 recenzowanej pracy: „interwencje publiczne nie są projektowane w próżni teoretycznej, zazwyczaj powstają one na bazie określonych paradygmatów teoretyczno-badawczych. Założenia ich wynikają z takiej, a nie innej, dominującej w danym momencie wizji rzeczywistości społecznej, która przy sprzyjających warunkach przestaje być czystą teorią, a staje się imaginariem społecznym [...]” (s. 165).

Struktura rozprawy habilitacyjnej jest spójna i logiczna. Monografia składa się z wprowadzenia, 3 części (każda z nich podzielona na wprowadzenie oraz dodatkowe rozdziały, a w przypadku niektórych rozdziałów dodatkowo zamieszczono aneksy tabelaryczne), zakończenia, bibliografii oraz indeksu osób. Każda z części pracy zaczyna się od dodatkowego wprowadzenia zawierającego uwagi wstępne do omawianej w nich problematyki. Taki układ pracy wpływa korzystnie na odbiór treści zamieszczonych w poszczególnych jej częściach.

We wprowadzeniu (liczącym 9 stron) wyczerpująco uzasadniono wybór tematu opracowania i określono problematykę badawczą. Sformułowano dwa cele badawcze, szczegółowo określono obszary badań, scharakteryzowano wykorzystane w pracy materiały źródłowe, omówiono strukturę pracy oraz zamieszczono podziękowania dla osób szczególnie ważnych dla Habilitantki. Niestety w tej części opracowania nie wskazano konkretnie (a co za tym idzie również nie uzasadniono) wszystkich zastosowanych w monografii metod ani technik badawczych (co najwyżej na podstawie analizy pośrednio można wywnioskować jakie metody zastosowano). Nie określono tu również hipotez badawczych (znajdują się one

w dalszej części pracy). We wstępie nie występują zatem wszystkie wymagane w tej części pracy elementy.

W części pierwszej (liczącej 42 strony), składającej się z 2 rozdziałów, Autorka skupia się na charakterystyce założeń teorii (socjologicznych i ekonomicznych), określających relacje między edukacją (w tym na poziomie wyższym) a rynkiem pracy, w tym zwłaszcza w aspekcie alokowania absolwentów szkół wyższych na rynku pracy. Są to: teorie kapitału ludzkiego, teorie sygnałne i screeningowe, a także koncepcje wykształcenia jako dobra pozycyjnego i teorie zamknięcia społecznego. Założenia poszczególnych teorii ukazane są wyczerpująco i kompetentnie. Analiza ma charakter krytyczny. Autorka wykazała się dobrą znajomością literatury odnoszącej się do prezentowanych treści.

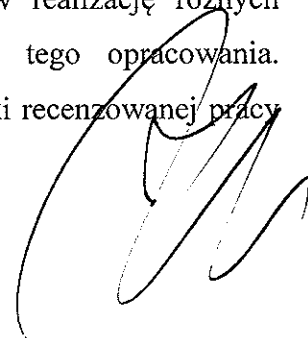
W drugiej części monografii (liczącej łącznie z aneksami tabelarycznymi 101 stron), składającej się z 3 rozdziałów, perspektywę teoretyczną omówioną w części pierwszej rozszerzono o perspektywę empiryczną. W zamieszczonych tu rozdziałach skupiono się na systemowych oraz indywidualnych uwarunkowaniach określających proces przejścia absolwentów z systemu szkolnictwa wyższego na rynek pracy. Omówiono przemiany w obszarze szkolnictwa wyższego w Polsce, w tym proces jego umasowienia i poziom transparentności kompetencyjnej (również na tle innych państw).

W trzeciej części pracy (liczącej łącznie z aneksem 55 stron), składającej się z 2 rozdziałów, Autorka omawia program kierunków zamawianych jako narzędzie polityk publicznych mające na celu dostosowanie systemu kształcenia akademickiego do potrzeb rynku pracy, a także efekty jego realizacji. Założenia programu Autorka odnosi do założeń teorii społecznych (omówionych w pierwszej części pracy) oraz wyników badań empirycznych.

Występują zatem dość duże dysproporcje, pod względem liczby stron w poszczególnych częściach pracy.

Zakończenie (liczące 10 stron) zawiera podsumowanie, wnioski z przeprowadzonej analizy oraz postulaty. Konkluzje zawarte w zakończeniu są trafne i odpowiednio uargumentowane. Sformułowane w tej części pracy wnioski i postulaty mają istotny wymiar praktyczny.

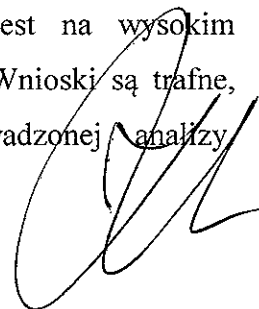
Należy podkreślić, że w monografii Habilitantka wykorzystowała swoją wiedzę oraz wieloletnie doświadczenie, jakie zdobyła poprzez zaangażowanie w realizację różnych projektów badawczych związanych bezpośrednio z problematyką tego opracowania. Połączenie wiedzy teoretycznej z doświadczeniem praktycznym Autorki recenzowanej pracy niewątpliwie stanowi istotną jej zaletę.

Rozprawa habilitacyjna ma charakter interdyscyplinarny i wpisuje się w obszary badawcze kilku dyscyplin naukowych: w tym socjologii, ekonomii, częściowo też pedagogiki (w aspekcie odniesień do systemu kształcenia na poziomie wyższym). Monografia mieści się również w obszarze nauk o polityce i administracji - wpisuje się w obszar zainteresowań polityk publicznych. Mimo, że w ostatnich latach toczy się dyskusja dotycząca relacji polityk publicznych oraz politologii (zob. m. in. A. Zybala, *Spory o relacje między nauką o polityce publicznej a politologią*, „Studia Polityczne” 2013, nr 32, s. 75-95), a wielu autorów wskazuje na odrębność nauk o polityce publicznej oraz politologii (zwłaszcza po wyodrębnieniu nauk o polityce publicznej jako odrębnej dyscypliny naukowej), interwencje (działalność) państwa (rządu i innych organów administracji publicznej) w zakresie realizacji zadań publicznych, czy też rozwiązywania problemów społecznych, wpisują się w obszar zainteresowania nauk o polityce i administracji. Habilitantka w monografii polityki publiczne określa jako „sposób (model) działania określony przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, który jest odpowiedzią na realne, zidentyfikowane w danym obszarze problemy” (s. 172). Pojęcie „polityki publiczne” ma szeroki zakres, co wynika z rozległego obszaru działalności współczesnych państw – niewątpliwie mieszczą się w nim zarówno edukacja (także na poziomie wyższym), jak i rynek pracy, będące przedmiotem badań w recenzowanej monografii. Reasumując, monografia mieści się w dyscyplinie nauk o polityce i administracji w ramach subdyscypliny w postaci nauk o polityce publicznej. Takie interdyscyplinarne podejście niewątpliwie jest walorem recenzowanej pracy.

W monografii nie wyodrębniono części (rozdziału) poświęconego metodologii. Zagadnienia dotyczące zastosowanych procedur badawczych poruszono we wprowadzeniach do poszczególnych części pracy. Również hipotezy badawcze zostały określone, a następnie zweryfikowane w dalszej części opracowania. W mojej opinii właściwszym rozwiązaniem byłoby wyczerpujące scharakteryzowanie zastosowanych metod i technik badawczych, a także określenie wszystkich hipotez badawczych, we wstępie do monografii (w wprowadzeniu), ewentualnie w odrębnym rozdziale metodologicznym.

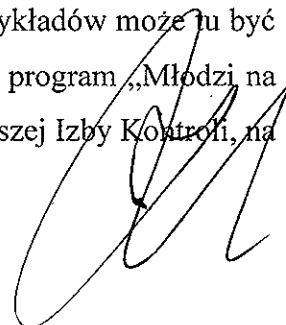
Monografia napisana jest poprawnym, przejrzystym językiem. Nie występują błędy językowe. Należy podkreślić, iż Habilitantka sprawnie posługuje się terminologią z kilku dyscyplin naukowych. Z pewnością jest to efektem gruntownego wykształcenia oraz świadczy o erudycji i szerokich Jej zainteresowaniach naukowo-badawczych. Mimo wspomnianej interdyscyplinarności struktura pojęciowa opanowana jest na wysokim poziomie. Występuje krytyczne podejście do omawianej problematyki. Wnioski są trafne, odpowiednio uargumentowane, bezpośrednio wynikają z przeprowadzonej analizy

Prawidłowość swoich tez Autorka stara się wykazać powołując się na wyniki badań empirycznych. Habilitantka zrealizowała cele badawcze jakie określiła we wstępie do pracy. Recenzowana monografia jest w mojej ocenie wartościowa, ważna i mieści się w obszarze zainteresowań nauk o polityce i administracji.

W bibliografii (liczącej 19 stron) uwzględniono literaturę i raporty. W pracy wykorzystano bogaty materiał źródłowy oraz szeroki zakres literatury przedmiotu. Podstawę źródłową stanowiły szczególnie dane, a także wiedza i doświadczenia Habilitantki wynikające z realizacji wielu projektów badawczych (w tym zwłaszcza „Bilansu Kapitału Ludzkiego w Polsce”, „Ścieżki dostosowania uczelni ekonomicznych do zmian w systemie nauki i szkolnictwa wyższego” i “Analizy zapotrzebowania na kompetencje w gospodarce i na rynku pracy”), a także wiele innych opracowań źródłowych (w tym Międzynarodowego Badania Kompetencji Osób Dorosłych - PIAAC, Ekonomicznych Losów Absolwentów Szkół Wyższych – ELA, rankingu szkół akademickich) i danych statystycznych (w tym GUS) i innych. Zgromadzony materiał empiryczny Habilitantka poddała rzetelnej i wnikliwej analizie.

Również zakres wykorzystanej literatury jest obszerny. Na uwagę zasługuje rozległa znajomość literatury naukowej – zarówno polskiej, jak i anglojęzycznej, odnoszącej się do tematyki opracowania. W bibliografii przeważa zdecydowanie literatura obcojęzyczna (język angielski). Sugerowałbym jednak wyodrębnienie w bibliografii dwóch części: źródeł (z dodatkowym podziałem na kilka kategorii w zależności od ich charakteru) oraz literatury. Jest to tym bardziej uzasadnione z uwagi na fakt, iż raporty (wyodrębnione w recenzowanej monografii jako część bibliografii) nie są w rzeczywistości jedynymi źródłami wykorzystanymi przez Autorkę opracowania. Habilitantka dość rzadko odwołuje się w monografii do aktów prawnych istotnych z punktu widzenia funkcjonowania systemu szkolnictwa wyższego (jak obecnie ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022r., poz. 574)) oraz rynku pracy (jak zwłaszcza ustawa z 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2022r., poz. 690)). Określają one zasady funkcjonowania zarówno systemu szkolnictwa wyższego, jak i instytucji rynku pracy w Polsce. Nie zostały one również uwzględnione w bibliografii. Należy też wspomnieć o licznych zadaniach oraz programach realizowanych zarówno przez państwo, jak i przez powiatowe urzędy pracy, ukierunkowanych również na wsparcie absolwentów szkół wyższych na rynku pracy. W analizowanym okresie jednym z przykładów może tu być ogłoszony w 2012 roku przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej program „Młodzi na rynku pracy”. W bibliografii nie uwzględniono również Raportu Najwyższej Izby Kontroli, na

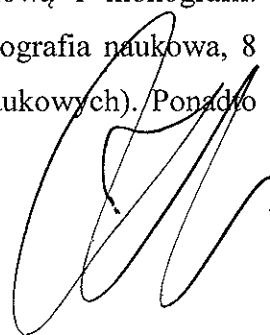
który Habilitantka powołuje się na s. 184. Ponadto w ostatnich latach w Polsce powstało wiele opracowań – nie uwzględnionych w recenzowanej monografii - wpisujących się w tematykę sytuacji zawodowej absolwentów szkół wyższych. Należy tu wymienić m. in. opracowania (kolejność alfabetyczna): Ryszarda Borowicza, Piotra Długosza, Marty Dziechciarz-Dudy i Klaudii Przybysz, Barbary Grabińskiej, Aleksandra Kobylarka i Ilony Zakowicz, Daniela Kukli, Katarzyny Ludwikowskiej, Anny Orczykowskiej, Danuty Piróg. Jednak mając na uwadze fakt, że praca w dużym stopniu została oparta na materiałach źródłowych, zakres wykorzystanej literatury (w tym anglojęzycznej) należy uznać za wystarczający i reprezentatywny dla podjętej w pracy problematyki.

Materiał źródłowy wykorzystany w monografii jest obszerny. Dane statystyczne ukazane w licznych tabelach i na wykresach zostały poddane gruntownej analizie i interpretacji. Należy tu podkreślić przejrzystość zamieszczonych w pracy tabel i wykresów. Część danych statystycznych stanowiących podstawę do analizy – w zależności od ich dostępności - w mojej ocenie warto byłoby ukazać w perspektywie dłuższego okresu. Dobrym przykładem są pod tym względem dane ukazane w rozdziale 2.3. Niewątpliwie umożliwiłoby to ukazanie przebiegu analizowanych zjawisk w szerszych ramach czasowych i pozwoliłoby na określenie występujących tendencji oraz wypracowanie dalszych wniosków.

Powyższe uwagi nie umniejszają wysokiej w mojej ocenie wartości recenzowanego opracowania. Praca ma dużą wartość poznawczą. Podjęty w niej problem naukowy jest oryginalny, a jego rozwiązanie poprzez umiejętne odniesienie polityki publicznej do koncepcji teoretycznych stanowi cenny wkład w rozwój dyscypliny nauk o polityce i administracji.

Ocena pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych

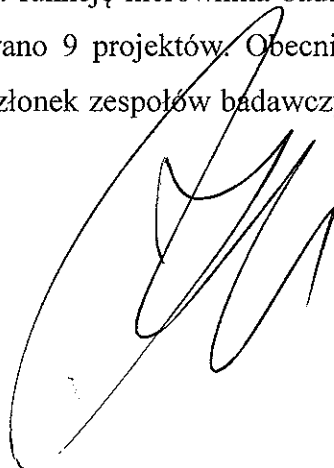
Pani Doktor od wielu lat konsekwentnie rozwija swój dorobek naukowy w kilku głównych obszarach swoich zainteresowań badawczych. Z załączonego wykazu prac naukowych opublikowanych po uzyskaniu stopnia naukowego doktora wynika, że ogółem po uzyskaniu stopnia naukowego doktora Habilitantka wydała 38 publikacji, tj.: 4 monografie naukowe (przy czym 2 samodzielne), 22 rozdziały w monografiach naukowych (w tym część we współpracy z innymi osobami), 11 artykułów w czasopismach naukowych (w tym kilka we współpracy z innymi osobami). Ponadto wykazała redakcję naukową 1 monografii. Znaczna część publikacji (11) ukazała się w języku angielskim (1 monografia naukowa, 8 rozdziałów w monografiach naukowych, 2 artykuły w czasopismach naukowych). Ponadto sporządziła 23 recenzje prac naukowych dla 9 czasopism naukowych.

Niewątpliwą zaletą dorobku naukowego Habilitantki jest znacząca jego internacjonalizacja, tym bardziej, że systematycznie prezentowała go również podczas licznych konferencji międzynarodowych i zagranicznych. Dorobek naukowy Habilitantki jest spójny i uporządkowany. Koncentruje się wokół trzech wskazanych przez Habilitantkę w autoreferacie obszarów badawczych – co znajduje również potwierdzenie w wykazanym dorobku naukowym: 1. sytuacji absolwentów na rynku pracy oraz polityk publicznych i interwencji realizowanych w tym zakresie; 2. kapitału ludzkiego, rynku pracy i edukacji; 3. ekonomii społecznej i pomiaru jej efektów. Habilitantka publikowała w wysokopunktowanych wydawnictwach i czasopismach naukowych, znajdujących się na listach MNiSW i MEiN. Co ważne, dorobek nie jest skupiony wokół jednego, bądź kilku wydawnictw i czasopism, co świadczy o ścisłej współpracy z wieloma ośrodkami naukowymi w Polsce i za granicą. Tematyka publikacji mieści się w obszarze nauk o polityce i administracji, zwłaszcza w ramach subdyscypliny nauk o polityce publicznej. Wykazane przez Habilitantkę wskaźniki cytowań należy uznać za zadowalające.

Wyniki prowadzonych przez siebie badań naukowych Habilitantka prezentowała na licznych krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych. Z załączonego wykazu konferencji wynika, że po uzyskaniu stopnia naukowego doktora Habilitantka czynnie uczestniczyła w 50 konferencjach naukowych, w tym: w 35 konferencjach krajowych i 15 konferencjach międzynarodowych. Wzięła udział w 8 konferencjach zagranicznych. Tematyka wygłaszanych przez Panią Doktor referatów ściśle wiązała się z Jej zainteresowaniami naukowymi, wpisując się tym samym w zakres badawczy nauk o polityce publicznej. W 2018 roku współprzewodniczyła komitetowi organizacyjnemu konferencji międzynarodowej.

Habilitantka szczególnie wyróżnia się aktywnością w bardzo ważnym obszarze aktywności naukowej, jaki stanowi realizacja projektów naukowych. Posiada w tym względzie wieloletnie doświadczenie i duże osiągnięcia. Pod tym względem dorobek Pani Doktor zdecydowanie wyróżnia się na tle wielu innych postępowań awansowych. Aktywnie uczestniczyła w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych pełniąc w nich m. in. funkcję kierownika badania, członka zespołu badawczego, eksperta. Dotychczas zrealizowano 9 projektów. Obecnie w trakcie realizacji są 4 projekty. Dodatkowo realizowała (jako członek zespołów badawczych) 6 projektów w ramach badań statutowych na Uniwersytecie.

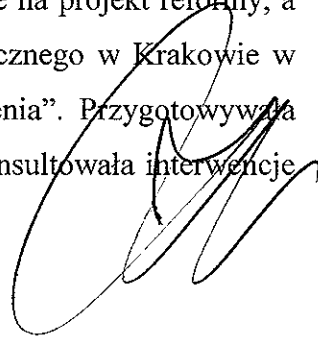
Aktualnie Habilitantka jest członkiem 4 towarzystw naukowych (polskich i międzynarodowych). We wcześniejszych latach była również członkiem 2 innych towarzystw.

Reasumując, dorobek naukowy Pani dr Magdaleny Jelonek jest znaczący, uporządkowany i stanowi w mojej ocenie znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o polityce i administracji, szczególnie w ramach subdyscypliny w postaci nauk o polityce publicznej.

Ocena dorobku dydaktycznego, organizatorskiego, popularyzatorskiego oraz współpracy z otoczeniem i współpracy międzynarodowej

Habilitantka posiada duże doświadczenie dydaktyczne. Od 2015 roku prowadzi zajęcia dla studentów na studiach I, II i III stopnia, a także w ramach studiów podyplomowych. Zajęcia prowadzi zarówno w języku polskim, jak i angielskim, głównie z zakresu metodologii badań społecznych analizy danych ilościowych, analizy i ewaluacji polityk publicznych. Prowadzone przez Panią Doktor przedmioty w pełni wpisują się w tematykę Jej zainteresowań naukowych. Jest również autorką oraz współautorką skryptów i materiałów dydaktycznych dla studentów. Nieco mniejszą aktywność wykazywała w obszarze prowadzenia seminariów dyplomowych, co – jak domniemywam – może wynikać z niezależnych od Niej rozwiązań organizacyjnych obowiązujących na Uniwersytecie związanych z powierzaniem tego typu zajęć. W ramach seminariów dyplomowych (na studiach I stopnia oraz na studiach podyplomowych) wypromowała ponad 30 osób. Wielokrotnie pełniła również funkcję recenzenta. Dodatkowo pełniła także funkcję promotora pomocniczego na międzynarodowych studiach III stopnia. Wykazywała dużą aktywność w zakresie prowadzenia szkoleń, warsztatów, konsultacji metodologicznych itp.

Habilitantka jest osobą bardzo zaangażowaną w działalność organizacyjną na Uniwersytecie. Spośród wielu pełnionych przez Nią funkcji należy wyróżnić m. in. pracę w licznych radach, komisjach i zespołach wydziałowych i ogólnouniwersyteckich (m. in. do spraw jakości kształcenia, do spraw akredytacji, do spraw dydaktyki, do spraw rankingów akademickich, doskonałości dydaktycznej, ds. akredytacji kierunków i in.). Brała także aktywny udział w procesie konsultacji reformy nauki i szkolnictwa wyższego (tzw. Konstytucji dla Nauki) jako członek zespołu aplikującego w konkursie na projekt reformy, a także jako autorka opracowania „Stanowisko Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie w sprawie reformy szkolnictwa wyższego w obszarze jakości kształcenia”. Przygotowywała ewaluacje interwencji publicznych w obszarze kształcenia, a także konsultowała interwencje

planowane. Była również aktywną członkinią wielu gremiów naukowych i organizacyjnych poza Uniwersytetem. Uczestniczyła w 4 zespołach eksperckich. Należy tu wymienić m. in. uczestnictwo w 2011 roku w międzyuczelnianym zespole powołanym przez MNiSW odpowiedzialnym za opracowanie przykładowych kierunków efektów kształcenia dla kierunku socjologia, czy też członkostwo (lata 2013-2014) w zespole powołanym przez Fundację Rektorów Polskich oraz Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich w pracach nad przygotowaniem diagnozy stanu szkolnictwa wyższego w Polsce dla potrzeb opracowania środowiskowej strategii rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce do 2020 roku. Ponadto wykazywała dużą aktywność w charakterze eksperckim, m. in. jako autorka współautorka licznych raportów z badań, czy też wspierając instytucje publiczne w zakresie metodologii realizacji badań.

Aktywnie współpracuje ze środowiskami naukowymi w Polsce i za granicą, a także z sektorem gospodarczym i administracją publiczną. Na zamówienie instytucji publicznych lub przedsiębiorców wykonała (samodzielnie, bądź jako członek zespołu) 23 ekspertyzy lub inne opracowania (po uzyskaniu stopnia doktora).

Omówiony w tej części obszar aktywności Habilitantki oceniam pozytywnie.

Konkluzja

Biorąc pod uwagę wskazane w powyższej recenzji spostrzeżenia pozytywnie oceniam dorobek naukowy Habilitantki i uważam, że jest dobrze przygotowana do samodzielnej pracy naukowej. W pełni doceniam wysoki poziom rozprawy habilitacyjnej, dużą aktywność naukową, której odzwierciedleniem są zarówno publikacje naukowe, jak i aktywny udział w konferencjach naukowych (zarówno krajowych, jak i międzynarodowych, a także zagranicznych), wyjątkowo dużą aktywność i doświadczenie w zakresie realizacji projektów naukowych, znaczący dorobek dydaktyczny i organizacyjny, a także prowadzoną współpracę międzynarodową oraz z otoczeniem. Wyniki badań prowadzonych i publikowanych przez Habilitantkę stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o polityce i administracji. Na tej podstawie uważam, że Pani dr Magdalena Jelonek spełnia wymogi określone w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dn. 20.07.2018r. prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022, poz. 574) oraz w § 1 ust. 1 uchwały Senatu Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie nr 54/2009 z dnia 23.09.2019r. w sprawie zasad postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie. W związku z tym opowiadam się za dopuszczeniem Pani dr Magdaleny Jelonek do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Marek Klimek